

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Cheb – bydlení v kontextu historického jádra města
Autor: Bc. Bozhena Homonay
Akademický rok 2020/2021 – zimní semestr

Cheb je častým tématem našich diplomních i ateliérových zadání. Reprezentuje město s nesmírně dynamickým urbanisticko-sociálním vývojem. Město, které má silného genia loci i přes to, že jeho obraz přišel o důležité kontury. Pro nás představuje experimentální prostor, kde se můžeme vracet do doby před mohutnou asanací, která proběhla v 60 letech 20. století, a otvírat témata spojená s návratem k původní hustotě a vitalitě.

Bozhena se rozhodla stabilizovat středověký blok jižně od Jakubského náměstí. Až do bolševické asanace, se zde nacházelo jedno z nejstarších osídlení, které sahá až do 12. století, jelikož do gotického rozvoje města bylo Jakubské náměstí hlavní veřejný prostor města, na kterém stála dokonce první radnice. Asanace byla nekompromisní a z bloku zbylo jen torzo. Je škoda, že v analytické části práce nelze vysledovat historii vývoje do 19. století. Bozhena pracuje až s císařskými otisky, ale to také jen formálně bez hlubší analýzy. I když se rozhodla vykročit jiným směrem, který se neodkazuje na středověkou strukturu bloku, považuji za nutné se tímto krokem důsledně zabývat, jelikož to je odrazový a argumentační základna pro alternativní návrh.

Bozhenu, ale fascinoval jiný chebský fenomén. Mohutné barokní opevnění. Tato myšlenka se propojila s tématem stávající linie zdi, která uzavírá pozemek školy do Křížovnické ulice. Analogicky k barokní fortifikaci se Bozhena snaží definovat novou identitu místa. Její návrh přichází z jiným měřítkem, abstraktní hmotou cihelné stěny, která vymezuje nově Křížovnickou ulici. Je to odvážné a osobité, ale dle mého přijatelné vyústění artikulace genia loci Chebu. Mohutná stěna, jako symbol rozhraní a bezpečí. Motiv, který na rozdíl od Pinkfloydovského pojetí stěny, která člověka odděluje od vnějšího světa, je měkce perforovaná a proniká jí živý organismus komunitního bydlení. Drobná středověká struktura je nahrazena lineárním abstraktním displejem vyrobeným z tradičních cihel. Je to lákavá imaginace, na kterou musí mít člověk chuť a vůli.

Považuji to za velmi zásadní a odvážné rozhodnutí vyrazit tímto směrem. Tato vize mě naplňuje fantazií a očekáváním. Jen se nemohu zbavit dojmu, že Bozhena se nechala unést ubýhající krásou cihelné perforované stěny a nedošlo jí, že pro bydlení je to příliš rigidní řešení. Podařilo se jí vystavět formálně krásnou linii a vygradovat jí do krásného nároží s měkkým pojetím oken, které symbolicky připomíná na tomto místě stojící obrannou věž hradu, ale možná trochu zapomněla na to, že do ulice není orientované pouze společenská pavlač, ale také obytné místnosti, kterým bude chybět světlo. Jako by návrh zůstal na slibném a odvážném začátku. Abstraktní síla stěny, jakoby nedovolovala nechat do sebe zasáhnout. Od určité chvíle se návrh přestal rozvíjet a je škoda, že Bozhena už nenašla další sílu a chuť posunout své sny z roviny schématu do roviny skutečné architektury. Poté co rozvinula své úvahy nad jednotlivými dispozicemi, které považuji za zdařilé, nebyl už čas ani vůle se vrátit k tématu cihelného pláště a hledat jeho možné funkční podoby, tak aby neztratil nic ze své síly a originality.

Vím, že Bozhena je citlivá ve svém přístupu, že umí vnímat a číst prostředí, dokáže adekvátně formovat hmotu svého domu a pracovat s typologií. Její práce je na vysoké grafické úrovni a věřím, že jen nedostatek času a složitý souběh s online výukou jí neumožnil naplno a svědomitě převést své vnitřní pocity do bezvýhradného výsledku.

I přes své výtky hodnotím celkově projekt jako kvalitní, přínosný a inspirativní. Z práce mám radost a asi právě proto mě mrzí, že chyběla v závěru síla k dotažení.

Návrh hodnotím známkou **B**.

Boris Redčenkov
V Praze 31. 01. 2021

